

Sygn. akt V U 131/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania W. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 24 stycznia 2019 r.

znak (...)

oddala odwołanie

sędzia Krzysztof Głowczyński

Sygn. akt VU 131/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 24 stycznia 2019 r., znak: (...) odmówił W. W. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu organ rentowy podał, że ubezpieczony nie spełnia wszystkich przesłanek z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat, a także po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust.1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych.

Jednocześnie organ rentowy wskazał, że do pracy w szczególnych warunkach w myśl art. 4 wskazanej ustawy nie zostały uwzględnione okresy pracy:

- od 01 lipca 1992 r. do 31 stycznia 1995 r., ponieważ świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 07 listopada 2018 r. nie spełnia wymogów formalnych. Dokument nie zawiera pieczętki firmowej oraz pieczętki imiennej pracodawcy. Ponadto pracodawca nie określił charakteru wykonywanej pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. oraz wskazał, że równocześnie wnioskodawca wykonywał prace wymienione w obrębie dwóch różnych wykazów rozporządzenia;

- od 01 stycznia 2009 r. do nadal, ponieważ ubezpieczony nie został zgłoszony do ZUS jako pracownik wykonujący pracę w warunkach szczególnych. Za okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach od 01 stycznia 2009 r., zgodnie z art. 38 ustawy pomostowej płatnik składek jest zobowiązany złożyć druki ZUS ZSWA do 31 marca danego roku kalendarzowego za rok poprzedni.

Organ rentowy odmówił W. W. także prawa do określonej art. 4 w związku z art. 49 wskazanej wyżej ustawy emerytury pomostowej z uwagi na to, że wymieniony na dzień 01 stycznia 2009 r. nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, wynoszącego co najmniej 15 lat, czyli pracy wymienionej w załączniku nr 1 lub 2 ustawy o emeryturach pomostowych.

W odwołaniu od powyższej decyzji W. W. wniósł o uznanie i zaliczenie do stażu pracy w szczególnym charakterze okresu pracy w Pracowni (...) w Z., na stanowisku złotnik. Wskazał, że w ramach tego zatrudnienia wykonywał rafinacje złota, odzłacanie, odlewnictwo, lutowanie, polerowanie i ślusarstwo precyzyjne.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania, wskazując analogiczne do zwartych w uzasadnieniu decyzji argumenty.

Na rozprawie pełnomocnik organu rentowego w uzupełnieniu stanowiska tego organu dodatkowo podniósł, że wnioskodawca nie spełnia jeszcze kolejnego warunku, bowiem nie został z nim rozwiązany stosunek pracy.

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawca W. W., ur. dnia (...), wiek 60 lat osiągnął w dniu (...) r., niespornie udokumentował wymagany okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 25 lat oraz udokumentował wobec wymaganych 15 lat okres wykonywania prac w szczególnych warunkach wynoszący 13 lat, 4 miesiące i 19 dni.

Wnioskodawca od maja 2016 r. pozostaje w stosunku pracy z (...) S.A. w L. i ten stosunek pracy nie został z nim rozwiązany.

(o k o l i c z n o ś c i n i e s p o r n e)

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. 2017, poz. 664), prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7, czyli:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.,
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 01 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Uzasadniając odmowę przyznania prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych organ rentowy stwierdził, iż W. W. nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat, jak również po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust.1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Na etapie postępowania odwoławczego potwierdzenie znalazł wynikający z wniosku o emeryturę pomostową z dnia 07 stycznia 2019 r. (pkt. 7) fakt, że z pozostającym nadal od maja 2016 r. w stosunku pracy z (...) S.A. w L. wnioskodawcą ten stosunek pracy nie został rozwiązany.

W istocie zatem bezpośrednią przyczynę odmowy przyznania świadczenia stanowiło niespełnienie warunków określonych przepisem art. 4 pkt 6 i 7 wskazanej ustawy a ponadto poza sporem pozostaje, że ubezpieczony nie spełnia także również warunku określonego w punkcie 7; bowiem, że nie nastąpiło rozwiązaniem z nim stosunku pracy.

Ustaleniu decyzji odmownej wnioskodawca nie zaakceptował w tej tylko części, w której organ rentowy nie uznał za wykonywany w szczególnych warunkach okresu jego pracy od 01 lipca 1992 r. do 31 stycznia 1995 r. w Pracowni(...).

Kluczowe - ze względu na regulację art. 4 pkt 7 ustawy o emeryturach pomostowych - dla rozstrzygnięcia znaczenie ma ustalenie, że z W. W. nie nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy. Tę istotną okoliczność wnioskodawca potwierdził. W tym kontekście należy wskazać, że przepis art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych bardzo wyraźnie stanowi, iż jednym z nieodzownych warunków przyznania prawa do emerytury pomostowej jest wymóg rozwiązania z ubezpieczonym stosunku pracy. Na taką konieczność, jako nieodzowną przesłankę przyznania prawa do emerytury pomostowej wskazuje się także w orzecznictwie. W tym zakresie Sąd Apelacyjny w Katowicach – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w wyroku z dnia 09 sierpnia 2016 r., sygn. akt III AUa 1083/16 (Legalis numer 1509029) stwierdził, iż nawet gdyby ubezpieczona osiągnęła 15 lat pracy w szczególnych warunkach, to i tak nie nabyłaby prawa do emerytury pomostowej. Wbrew wymogom wynikającym z art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 965), nie rozwiązała bowiem stosunku pracy. Sąd w pełni podziela także pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 maja 2015 r., sygn. akt III AUa 623/15 Legalis numer 1315373), iż zgodnie z art. 100 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, w przypadku emerytur pomostowych – dodatkowo po rozwiązaniu stosunku pracy. Ubezpieczony może spełnić warunki do przyznania emerytury pomostowej w dacie późniejszej niż złożenie wniosku, a przed wydaniem decyzji przez organ rentowy.

Skoro zatem W. W. nadal pozostaje w stosunku pracy, który nie został z nim rozwiązany, bezprzedmiotowe są rozważania dotyczące charakteru wykonywanego w spornym okresie od 01 lipca 1992 r. do 31 stycznia 1995 r. zatrudnienia. Niezależnie bowiem od dokonanej w tym zakresie oceny, oparta na niespornym ustaleniu wskazującym na nierozwiązanie stosunku pracy - jako nieodzownej przesłance warunkującej przyznanie prawa do emerytury pomostowej - zaskarżona decyzja jest uzasadniona. W uzupełnieniu należy wskazać, że postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń ma charakter rozpoznawczy i kontrolny. Pierwsza właściwość skupia uwagę na samodzielnej ocenie przesłanek warunkujących prawo do świadczenia, druga ogniskuje się na ocenie zasadności rozstrzygnięcia dokonanego przez organ rentowy. Założenie przez sąd, że ubezpieczony nie spełnia jednego z kumulatywnych warunków uzasadniających przyznanie emerytury, zwalnia go od badania pozostałych. W tym wypadku funkcja kontrolna postępowania ma charakter dominujący, co oznacza, że sąd nie ma obowiązku realizować powinności rozpoznawczych, gdyż te w ostatecznym rozrachunku nie doprowadzą i tak do przyznania ubezpieczonemu świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 września 2014 r., I UK 7/14; LEX nr 1511381). Skoro zatem z wnioskodawcą nie został rozwiązany stosunek pracy i przez to nie spełnia jednej z kumulatywnych przesłanek warunkujących prawo do emerytury pomostowej, które wszystkie muszą być spełnione łącznie, odmowa prawa do świadczenia jest prawnie uzasadniona. Wobec tego także bezprzedmiotowe byłyby rozważania dotyczące kwalifikacji spornego okresu pracy, tym bardziej że ponadto także wnioskodawca nie nawet wykazał jakiegokolwiek okresu

zatrudnienia wykonywanego po dniu 31 grudnia 2008 r. Tym bardziej nie wykazał więc także faktu wykonywania po tej dacie pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.